

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

Ewangelia według Łukasza

Część I

Materiały do wykładów (wykład 5.)

Autor: Marek Kaczmarczyk

Spis treści

Uwagi do oznaczeń w materiałach	3
[7,18-50] SEKWENCJA D1 – ogonek z Wykładu IV :-)	4
SEKCJA G [9,1-10,20] - budowa	5
Budowa argumentu SEKCJI G.....	6
[9,1-10,20] SEKCJA G	7

Uwagi do oznaczeń w materiałach

W materiałach zamieszczone zostały schematy blokowe i teksty z zaznaczeniem ich budowy w postaci mniej lub bardziej uproszczonej. W celu wskazania w tekście miejsc istotnych z punktu widzenia retoryki biblijnej wprowadzone zostały zaznaczenia kolorem. Poniższa tabela przedstawia sposób oznaczeń.

Legenda

Kolor czcionki /ramki	Rola zaznaczonego tekstu
czerwony	Oznaczenie tekstu w pozycji głównego akcentu. W przypadku relacji antytetycznej, wskazanie akcentu drugorzędneho.
czerwony	Oznaczenie tekstu w pozycji głównego akcentu. W przypadku relacji antytetycznej, wskazanie akcentu pierwszorzędnego.
niebieski	Oznaczenie tekstu w pozycji akcentu lokalnego.
zielony	W przypadku relacji antytetycznej, wskazanie lokalnego akcentu drugorzędneho.

Przykłady:

<p>A abc</p> <p>B abc</p> <p>B1 abc</p> <p>A abc</p>	<p>A abc</p> <p>abc</p> <p>B abc</p> <p>A1 abc</p> <p>abc</p> <p>abc</p> <p>abc</p>	<p>Tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p>	<p>Tekst tekst tekst Tekst</p> <p>tekst tekst Tekst tekst</p> <p>tekst Tekst tekst tekst</p> <p>Tekst tekst tekst Tekst</p> <p>tekst tekst Tekst tekst</p> <p>tekst Tekst tekst tekst</p> <p>Tekst tekst tekst Tekst</p> <p>tekst tekst Tekst tekst</p> <p>tekst Tekst tekst tekst</p>
<p>Tekst został przedstawiony z zaznaczeniem jego budowy poprzez wcięcia i oznaczenia jego części.</p> <p>Kolorem czerwonym oznaczono sam tekst w miejscach akcentu głównego, akcenty pierwszorzędny i drugorzędny.</p>	<p>Tekst został przedstawiony z zaznaczeniem jego budowy poprzez wcięcia i oznaczenia jego części.</p> <p>Kolorem czerwonym oznaczono sam tekst w miejscu akcentu głównego.</p> <p>Lokalne akcenty pierwszorzędne zaznaczone są na niebiesko, a drugorzędny na zielono.</p>	<p>Tekst zwarty bez zaznaczonej graficznie budowy. Zawiera jedynie wskazanie miejsc akcentowanych.</p> <p>Na niebiesko wskazano miejsce akcentu lokalnego.</p>	<p>Tekst zwarty bez zaznaczonej graficznie budowy. Zawiera jedynie wskazanie miejsc akcentowanych.</p> <p>Kolorami brązowym i fioletowym wskazano miejsca akcentu lokalnego, którego elementy są w relacji antytetycznej. Akcent pierwszorzędny zaznaczono na niebiesko, a drugorzędny na zielono.</p>

[7,18-50] SEKWENCJA D1 – ogonek z Wykładu IV :-)

[7,18-23] FRAGMENT A – Oczyszczenie trędowatego – świadectwo dla kapłanów i akt miłosierdzia Syna Bożego.

A1 (18) I donieśli Janowi uczniowie jego o tym wszystkim.

B1 (19a) *Wtedy Jan, przywoławszy dwóch spośród uczniów swoich, posłał ich do Pana i kazał go zapytać: Czy Ty jesteś tym, który ma przyjść, czy też innego oczekiwać mamy?* (20) *A gdy ci mężowie przybyli do niego, rzekli: Jan Chrzciciel posłał nas do ciebie z zapytaniem: Czy Ty jesteś tym, który ma przyjść, czy też innego oczekiwać mamy?*

A2 (21) W tej godzinie uleczył wielu od chorób i cierpień, i duchów złych, a wielu ślepych obdarzył wzrokiem. (22) I odpowiadając, rzekł im: Idźcie i oznajmijcie Janowi, coście widzieli i słyszeli: Ślepi odzyskują wzrok, chromi chodzą, trędowaci zostają oczyszczeni, a głusi słyszą, umarli są wskrzeszani, ubogim opowiadana jest ewangelia.

B2 (23) *A błogosławiony jest ten, który się mną nie zgorszy.*

[7,24-28] FRAGMENT B – Świadectwo Jezusa o Janie jako poprzedniku Chrystusa (Jezus pośrednio wskazuje na siebie jako Chrystusa).

(24) A gdy odeszli posłańcy Jana, zaczął Jezus mówić do tłumów o Janie: Coście wyszli oglądać na pustynię? Czy trzcinę chwiejącą się od wiatru? (25) Ale coście wyszli widzieć? Czy człowieka w miękkie szaty odzianego? Oto ci, którzy w szatach wspaniałych chodzą i w przepychu żyją, są w pałacach królewskich. (26) Ale coście wyszli widzieć? Proroka? Owszem, powiadam wam, i więcej niż proroka. (27) *To jest ten, o którym napisano: Oto posyłam posłańca mego przed tobą, który przygotowuje drogę twoją przed tobą.* (28)¹ Powiadam wam: Nikt z tych, którzy się z niewiast narodzili, Większy z tych, którzy się z niewiast narodzili, od Jana nikt nie jest ~~nie jest większy od Jana~~, **lecz najmniejszy w Królestwie Bożym jest większy od niego.**

[7,29] FRAGMENT C – Ocena postawy ludu i liderów.

A1 (29a) A cały lud, który to usłyszał, i celnicy

B1 (29b) wielbili sprawiedliwego Boga

C1 (29c) *za to, że byli ochrzczeni chrztem Jana;*

A2 (30a) natomiast faryzeusze i uczeni w zakonie

B2 (30b) wzgardzili postanowieniem Bożym o nich samych,

C2 (30c) *bo nie dali się przez niego ochrzcić.*

[7,30-35] FRAGMENT B1 – Syn Człowieczy to Pan sabatu; autorytet Chrystusa przeciw nauce tradycji faryzeuszy.

(31) I rzekł Pan: Z kim więc porównam ludzi tego pokolenia i do kogo są podobni? (32) Podobni są do dzieci, które siedząc na rynku wołają jedne na drugie tymi słowami: Graliśmy wam na piszczałce, a nie tańczyliście, nučiliśmy pieśń żalobną, a nie płakaliście. (33) *Przyszedł bowiem Jan Chrzciciel, który nie jada chleba i nie pija wina, a mówicie: Ma demona.* (34) *Przyszedł Syn Człowieczy, je i pije, a mówicie: Oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników,* (35) a sprawiedliwiona została mądrość przez wszystkie dzieci swoje.

[7,36-50] FRAGMENT A1 – Konfrontacja miłosierdzia Chrystusa z legalizmem liderów.

A1 (36) I zaprosił go pewien faryzeusz, aby z nim jadł. Wszedłszy tedy do domu tego faryzeusza, zasiadł do stołu.

B1 (37) *A oto pewna kobieta z tego miasta, grzesznica, dowiedziawszy się, iż zasiada przy stole w domu faryzeusza, przyniosła alabastrowy słoik olejku.*

A2 (38) I stanąwszy z tyłu u jego nóg, zapłakała, i zaczęła łzami zlewać nogi jego i włosami swojej głowy wycierać, a całując jego stopy, (39) namaszczała je olejkami. Ujrawszy to faryzeusz, który go zaprosił, mówił sam w sobie: Gdyby ten był prorokiem, wiedziałby, kim i jaka jest ta kobieta, która go dotyka, bo to grzesznica. (40) Na to Jezus rzekł do niego: Szymonie, mam ci coś do powiedzenia. A ten mówi: Powiedz, Nauczycielu! (41) Pewien wierzyciel miał dwóch dłużników. Jeden był dłużny pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt, (42) a gdy oni nie mieli z czego oddać, obydwom darował. Który więc z nich będzie go bardziej miłował? (43) A Szymon odpowiadając, rzekł: Sądzę, że ten, któremu więcej darował. A On mu rzekł: Słusznie osądziłeś. (44) I zwróciwszy się do kobiety, powiedział Szymonowi: Widzisz tę kobietę? Wszedłem do twojego domu, a nie dałeś wody do nóg moich; ona zaś łzami skropiła nogi moje i włosami swoimi wytarła. (45) Nie pocałowałaś mnie; a ona, odkąd wszedłem, nie przestała całować nóg moich, (46) głowy mojej oliwą nie namaściła; ona zaś olejkami namaściła nogi moje. (47) Dlatego powiadam ci: Odpuszczono jej liczne grzechy, bo bardzo miłowała. Komu zaś mało się odpuszcza, mało miłuje.

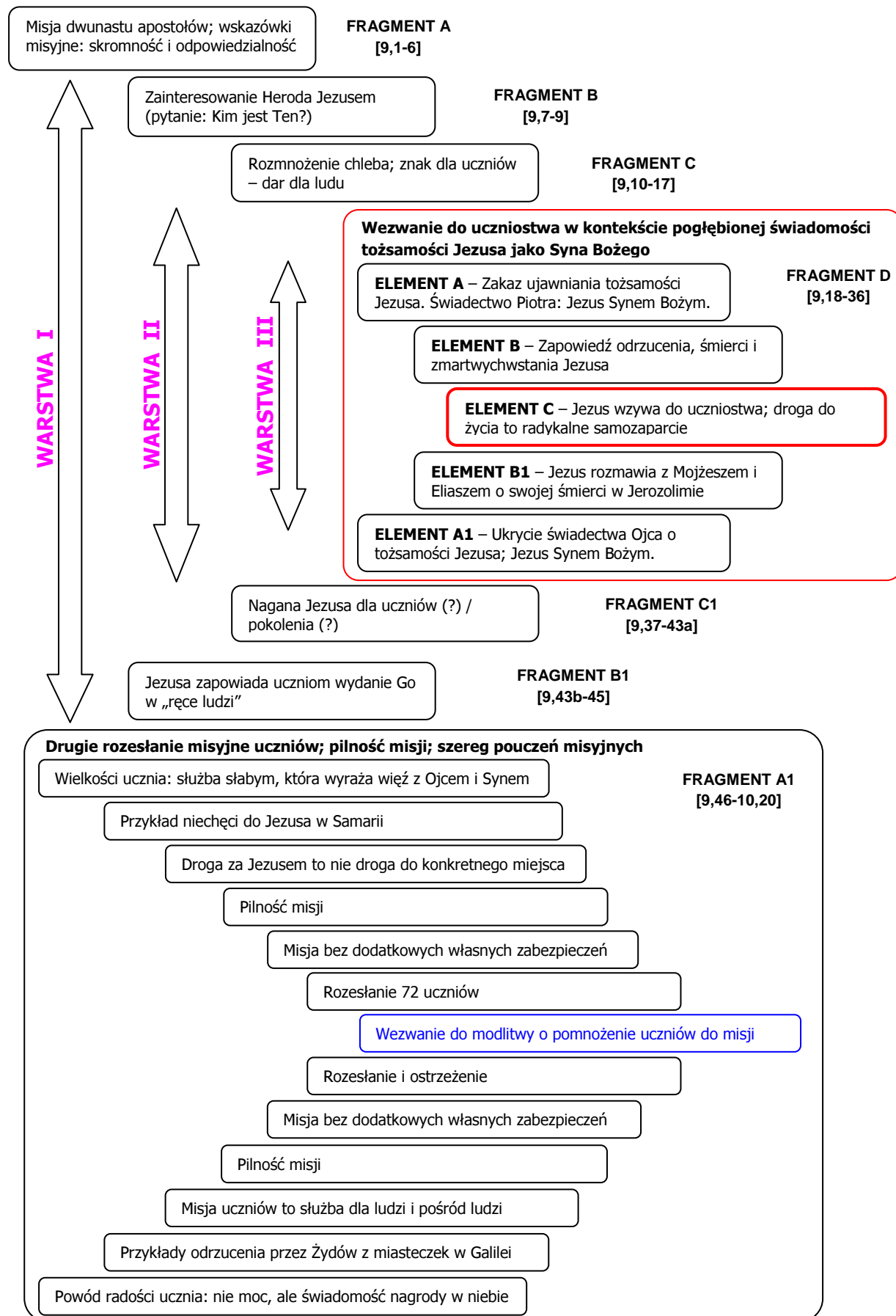
B2 (48) *I rzekł do niej: Odpuszczone są grzechy twoje.*

A3 (49) I zaczęli współbiednicy rozważać w sobie: Któż to jest ten, który nawet grzechy odpuszcza?

B3 (50) *I powiedział do kobiety: Wiara twoja zbawiła cię, idź w pokój.*

¹ Zmiana porządku za gr.

SEKCJA G [9,1-10,20] - budowa

Budowa argumentu SEKCJI G

Wezwanie do uczniostwa

WARSTWA IV

Oddanie w służbie; Chrystus prawdziwym źródłem w służbie uczniów;
brak zaufania ludu do uczniów (niepewność uczniów w służbie?)

WARSTWA III

Zapowiedź wydania Jezusa; aluzja do przyszłego spotkania Jezusa z Herodem

WARSTWA II

Misja uczniów – zwiastowanie Królestwa, służba dla ludzi i przygotowanie ich na spotkanie z Jezusem; udzielenie mocy i zdolności, określenie standardów misji oraz jej wagi

WARSTWA I

Notatki

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

[9,1-10,20] SEKCJA G

[9,1-6] FRAGMENT A – Rozesłanie apostołów – misja zwiastowania Królestwa Bożego

(1) I zwoławszy dwunastu, dał im moc i władzę nad wszystkimi demonami i moc uzdrawiania chorób. (2) I posłał ich, aby głosili Królestwo Boże i uzdrawiali. (3) I rzekł do nich: Niczego nie zabierajcie na drogę, ani kija, ani torby, ani chleba, ani pieniędzy, ani dwóch szat. (4) A gdy do którego domu wejdziecie, tam pozostaniecie i stamtąd wychodźcie. (5) A na tych, którzy was nie przyjmą, wychodząc z tego miasta, strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo przeciwko nim. (6) Wyszedszy więc, obchodzili wioski, zwiastując dobrą nowinę i wszędzie uzdrawiając.

[9,7-9] FRAGMENT B – Zainteresowanie Heroda Jezusem (chęć spotkania)

(7) I usłyszał tetrarcha Herod o wszystkim, co się działo, i był zaniepokojony, dlatego że niektórzy mówili, iż Jan został zmartwychwzbudzony, (8) a niektórzy, że Eliasz się pojawił, a inni, że powstał któryś z dawnych proroków. (9) Herod zaś rzekł: Jana ja kazałem ściąć, któż zaś jest Ten, o którym słyszę te rzeczy? I pragnął go widzieć.

[9,10-17] FRAGMENT C – Rozmnożenie chleba jako znak dla uczniów – Chrystus prawdziwym źródłem zabezpieczenia potrzeb w służbie uczniów

(10) A apostołowie, powróciwszy, opowiedzieli mu o wszystkim, czego dokonali. I wzięwszy ich z sobą, wycofał się na pustkowie koło miasta, zwanego Betsaidą. (11) A tłumy, dowiedziawszy się o tym, poszły za nim. Przyjąwszy je, mówił do nich o Królestwie Bożym i leczył tych, którzy potrzebowali uzdrowienia. (12) A dzień chylił się ku wieczorowi. Wtedy przystąpiło do niego dwunastu i rzekli: Rozpuść tłum, aby poszli do okolicznych wiosek i osad i tam postarali się o pomieszczenie i wyżywienie, gdyż tutaj jesteśmy na miejscu pustynnym. (13) A On rzekł do nich: Wy im dajcie jeść. Oni zaś odrzekli: Nie mamy więcej aniżeli pięć chlebów i dwie ryby, chyba żebyśmy poszli i kupili żywności dla wszystkiego ludu. (14) Albowiem mężów było około pięciu tysięcy. Rzekł więc do uczniów swoich: Każcie im usiąść w grupach mniej więcej po pięćdziesięciu. (15) I uczynili tak, i posadzili wszystkich. (16) Wziąwszy zaś te pięć chlebów i dwie ryby, spojrzął w niebo, pobłogosławił je, rozłamał i dawał uczniom, by kładli przed ludem. (17) I jedli, i nasycili się wszyscy; i zebrano pozostałych okruszyn dwanaście koszów.

[9,18-36] FRAGMENT D - Wezwanie do uczniostwa

[9,37-43a] FRAGMENT C1 – Krytyka postawy braku zaufania ludu (czy również uczniów?)

(37) A nazajutrz, gdy zeszedli z góry, zabiegł mu drogę liczny tłum. (38) A oto mąż z tłumu krzyknął, mówiąc: Nauczycielu, błagam cię, wejrzyj na syna mojego, na mojego jedynaka, (39) Bo oto duch porывa go i zaraz krzyczy, i szarpie nim z pianą na ustach, i z trudem opuszcza go potłuczonego. (40) Błagałem też uczniów twoich, aby go wygnali, lecz nie potrafili. (41) A Jezus odpowiadając, rzekł: O rodzice niewierzący i przewrotny, jak długo mam być z wami i mam was znosić? Przyprowadź tutaj syna swego. (42) A gdy jeszcze podchodził, porwał go demon i szarpnął nim. Jezus zaś zgromił ducha nieczystego i uzdrowił chłopca, i oddał go ojcu jego. (43a) I zdumiewali się wszyscy nad wielkością Boga.

[9,43b-45] FRAGMENT B – Zapowiedź wydania Jezusa w ręce ludzi (na ich sąd)

(43b) Lecz gdy wszyscy dziwili się temu wszystkiemu, co czynił, On rzekł do uczniów swoich: (44) Nakłońcie uszu swoich do tych słów: Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzkie. (45) Lecz oni nie zrozumieli tego słowa i było ono zakryte przed nimi, tak że nie pojęli go, a bali się go pytać o znaczenie tego słowa.

[9,46-10,20] FRAGMENT A1 – Drugie rozesłanie misyjne uczniów

(46) Przyszło im też na myśl, kto by z nich był największy. (47) Jezus zaś, wiedząc o tej myśli ich serc, wziął dziecię i postawił je przy sobie, (48) i rzekł do nich: Kto by przyjął to dziecię w imieniu moim, mnie przyjmuje. Kto zaś mnie przyjmuje, przyjmuje tego, który mnie posłał. Kto bowiem jest najmniejszy między wami wszystkimi, ten jest wielki. (49) A Jan odpowiadając, rzekł: Mistrzu, widzieliśmy takiego, który w twoim imieniu wygania demony i zabranialiśmy mu, ponieważ nie chodzi z nami. (50) Wtedy Jezus rzekł do niego: Nie zabraniajcie; kto bowiem nie jest przeciwko wam, ten jest z wami. (51) I stało się, gdy dopełniały się dni, kiedy miał być wzięty do Jerozolimy, (52) że wysłał przed sobą posłańców. A ci w drodze wstąpili do wioski samarytańskiej, aby mu przygotować gospodę. (53) Lecz nie przyjęli go, dlatego, że droga jego prowadziła do Jerozolimy. (54) A gdy to widzieli uczniowie Jakub i Jan, rzekli: Panie, czy chcesz, abyśmy słowem ścignęli ogień z nieba, który by ich pochłoniął, jak to i Eliasz uczynił? (55) A On, obróciwszy się, zgromił ich i rzekł: Nie wiecie, jakiego ducha jesteście. (56) Albowiem Syn Człowieczy nie przyszedł zatracać dusze ludzkie, ale je zachować. I poszli do innej wioski. (57) Gdy tedy szli drogą, rzekł ktoś do niego: Pójdę za tobą, dokądkolwiek pójdiesz. (58) A Jezus rzekł do niego: Lisy mają jamy, a ptaki niebieskie gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma, gdzie by głowę skłonił. (59) Do drugiego zaś rzekł: Pójdź za mną! A ten rzekł: Pozwól mi najpierw odejść i pogrzebać ojca mego. (60) Odrzekł mu: Niech umarli grzebią umarłych swoich, lecz ty idź i głos Królestwo Boże. (61) Powiedział też inny: Pójdę za tobą, Panie, pierwszej jednak pozwól mi pożegnać się z tymi, którzy są w domu moim. (62) A Jezus rzekł do niego: Żaden, który przyłoży rękę do pługa i ogląda się wstecz, nie nadaje się do Królestwa Bożego. [Łk 10] (1) A potem wyznaczył Pan innych, siedemdziesięciu dwóch, i rozesłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam zamierzał się udać. (2) I powiedział im: Żniwo wprowadźcie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, aby wysłał robotników na żniwo swoje. (3) Idźcie! Oto posyłam was jako jagnięta między wilki. (4) Nie noście z sobą sakiewki ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie. (5) A gdy do jakiegoś domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój domowi temu, (6) a jeśli tam będzie syn pokoju, spocznie na nim pokój wasz, a jeśli nie, wróci do was. (7) W domu tym pozostaniecie, jedząc i pijąc to, co u nich jest; godzien bowiem robotnik zapłaty swojej. Nie przenoście się z domu do domu. (8) A jeśli do jakiegoś miasta wejdziecie i przyjmą was, spożywajcie to, co wam podadzą. (9) I uzdrawiajcie w nim chorych, i mówcie do nich: Przybliżyło się do was Królestwo Boże. (10) Jeśli zaś do któregoś miasta wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie na ulicę i mówcie: (11) Nawet proch z miasta waszego, który przylgnął do nóg naszych, strząsamy na was, lecz wiedźcie, iż przybliżyło się Królestwo Boże. (12) Powiadam wam, iż w dniu owym lżej będzie Sodomie niż owemu miastu. (13) Biada tobie, Chorazynie, biada tobie, Betsaido; bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się te cuda, które u was się stały, dawno by w worze i popiele siedząc, pokutowały. (14) Toteż lżej będzie Tyrowi i Sydonowi na sądzie aniżeli wam. (15) A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba wywyższone będziesz? Nie! Aż do piekła zstąpisz. (16) A kto was słucha, mnie słucha, a kto wami gardzi, mną gardzi. A kto mną gardzi, gardzi tym, który mnie posłał. (17) Powróciło tedy owych siedemdziesięciu dwóch z radością, mówiąc: Panie, i demony są nam podległe w imieniu twoim. (18) Rzekł więc do nich: Widziałem, jak szatan, niby błyskawica, spadł z nieba. (19) Oto dałem wam moc, abyście deptali po węzłach i skorpionach i po wszelkiej potęgze nieprzyjacielskiej, a nic wam nie zaszkodzi. (20) Wszakże nie z tego się radujcie, iż duchy są wam podległe, radujcie się raczej z tego, iż imiona wasze w niebie są zapisane.

[9,18-36] FRAGMENT D - Wezwanie do uczniostwa na tle szczególnego potwierdzenia tożsamości Jezusa jako Syna Bożego oraz przykładu Jego wyrzeczenia i uniżenia

[9,18-21] ELEMENT A – Zakaz ujawniania tożsamości Jezusa; Jezus Synem Bożym – świadectwo Piotra

A1 (18) I stało się, gdy modlił się na osobności, że byli razem z nim uczniowie, i zapytał ich tymi słowami: Za kogo mają mnie ludzie? (19) A oni odpowiadając, rzekli: Za Jana Chrzciciela, a inni za Eliasza, inni jeszcze za jednego z dawnych proroków, który zmartwychwstał. (20) I rzekł do nich: A wy za kogo mnie macie? A Piotr odpowiedział, mówiąc: Za Chrystusa, Syna Bożego.

B1 (21) A On zgromił ich i zakazał im mówić o tym komukolwiek,

[9,22] ELEMENT B – Zapowiedź odrzucenia przez liderów, śmierci i zmartwychwstania Jezusa

(22) Powiadając: Syn Człowieczy musi wiele cierpieć i musi być odrzucony przez starszych i arcykapłanów, i uczonych w Piśmie, i musi być zabity, a dnia trzeciego wskrzeszony.

[9,23-27] ELEMENT C – Wezwanie do uczniostwa; droga do życia wiedzie przez zaparcie się samego siebie i pójście za słowem Chrystusa

(23) I powiedział do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niechaj się zaprze samego siebie i bierze krzyż swój na siebie codziennie, i naśladuje mnie. (24) Kto bowiem chce zachować duszę swoją, straci ją, kto zaś straci duszę swoją dla mnie, ten ją zachowa. (25) Bo cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, jeśli siebie samego zatraci lub szkodę poniesie? (26) Kto bowiem wstydi się mnie i moich słów, tego i Syn Człowieczy wstydić się będzie, gdy przyjdzie w chwale swojej i Ojca, i aniołów świętych. (27) Powiadam zaś wam prawdziwie: Niektórzy z obecnych tutaj nie zaznają śmierci, aż ujrzą Królestwo Boże.

[9,28-32] ELEMENT B1 – Prorockie świadectwo Mojżesza i Eliasza o śmierci Jezusa w Jerozolimie

(28) A mniej więcej w osiem dni po tych mowach zabrał z sobą Piotra i Jana, i Jakuba i wszedł na górę, aby się modlić. (29) A gdy się modlił, wygląd oblicza jego odmienił się, a szata jego stała się biała i lśniąca. (30) I oto dwaj mężowie rozmawiali z nim, a byli to Mojżesz i Eliasz, (31) którzy ukazywali się w chwale i mówili o jego zgonie, który miał nastąpić w Jerozolimie. (32) A Piotra i jego towarzyszy zmógł sen. A gdy się obudzili, ujrzeli chwałę jego i tych dwóch mężów, którzy przy nim stali.

[9,33-36] ELEMENT A1 – Przemilczenie świadectwa o tożsamości Jezusa; Jezus Synem Bożym – świadectwo Ojca

A2 (33) A gdy oni rozstawali się z nim, Piotr, nie wiedząc, co mówi, rzekł do Jezusa: Mistrzu, dobrze nam tu być, uczynimy więc trzy namioty, jeden tobie, jeden Mojżeszowi, jeden Eliaszowi. (34) A gdy on to mówił, powstał obłok i zacienił ich. I zlékli się, gdy wchodzili w obłok. (35) A z obłoku odezwał się głos: Ten jest Syn mój wybrany, tego słuchajcie. (36a) A gdy ten głos się odezwał, okazało się, że Jezus był sam.

B2 (36b) A oni przemilczeli to i w tych dniach nikomu nie mówili nic o tym, co widzieli.

Budowa argumentu FRAGMENTU D

Wezwanie do uczniostwa; droga do życia wiedzie przez zaparcie się samego siebie i pójście za słowem Chrystusa

WARSTWA III

Jezus ukazuje uczniom, że częścią misji Jezusa jest odrzucenie, cierpienie i śmierć oraz zmartwychwstanie – taki jest Boży plan; Jezus realizuje swoją misję będąc w pełni świadomy swojej drogi

WARSTWA II

Zakaz ujawniania prawdy o tożsamości Jezusa jako Chrystusa, Syna Bożego; szczególnie potwierdzenia autorytetu Jezusa jako Syna Bożego

WARSTWA I

[9,46-10,20] FRAGMENT A1 – Drugie rozesłanie misyjne uczniów

[9,46-48] ELEMENT A – Postawa uniżenia to wyraz poddania Synowi i Ojcu oraz oznaka wielkości ucznia

(46) Przyszło im też na myśl, kto by z nich był największy. (47) Jezus zaś, wiedząc o tej myśli ich serc, wziął dziecię i postawił je przy sobie, (48) i rzekł do nich: **Kto by przyjął to dziecię w imieniu moim, mnie przyjmuje. Kto zaś mnie przyjmuje, przyjmuje tego, który mnie posłał.** Kto bowiem jest najmniejszy między wami wszystkimi, ten jest wielki.

[9,49-56] ELEMENT B – Przykład odrzucenia Jezusa przez Samarytan; uczniowie źle rozpoznają charakter swojego wybrania i misji Chrystusa

(49) A Jan odpowiadając, rzekł: Mistrzu, widzieliśmy takiego, który w twoim imieniu wygania demony i zabranialiśmy mu, ponieważ nie chodzi z nami. (50) Wtedy Jezus rzekł do niego; Nie zabraniajcie; kto bowiem nie jest przeciwko wam, ten jest z wami. (51) I stało się, gdy dopełniały się dni, kiedy miał być wzięty do nieba i postanowił pójść do Jerozolimy, (52) że wysłał przed sobą posłańców. **A ci w drodze wstąpili do wioski samarytańskiej, aby mu przygotować gospodę.** (53) **Lecz nie przyjęli go**, dlatego, że droga jego prowadziła do Jerozolimy. (54) A gdy to widzieli uczniowie Jakub i Jan, rzekli: Panie, czy chcesz, abyśmy słowem ściągnęli ogień z nieba, który by ich pochłoniął, jak to i Eliasz uczynił? (55) A On, obróciwszy się, zgromił ich i zachować. I poszli do innej wioski.

[9,57-58] ELEMENT C – Podążanie za Jezusem nie jest drogą do określonego miejsca

(57) Gdy tedy szli drogą, rzekł ktoś do niego: Pójdź za tobą, dokądkolwiek pójdziesz. (58) A Jezus rzekł do niego: Lisy mają jamy, a ptaki niebieskie gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma, gdzie by głowę skłonił.

[9,59-60] ELEMENT D – Pilność misji

(59) Do drugiego zaś rzekł: Pójdź za mną! A ten rzekł: Pozwól mi najpierw odejść i pogrzebać ojca mego. (60) Odrzekł mu: Niech umarli grzebią umarłych swoich, lecz ty idź i głosź Królestwo Boże.

[9,61-62] ELEMENT E – Misja bez własnych zabezpieczeń

(61) Powiedział też inny: Pójdę za tobą, Panie, pierwszej jednak pozwól mi pożegnać się z tymi, którzy są w domu moim. (62) A Jezus rzekł do niego: Żaden, który przyłoży rękę do pługa i ogląda się wstecz, nie nadaje się do Królestwa Bożego.

[10,1] ELEMENT F – Rozesłanie 72 uczniów

[Łk 10] (1) A potem wyznaczył Pan innych, siedemdziesięciu dwóch, i rozesał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam zamierzał się udać.

[10,2] ELEMENT G – Wezwanie do modlitwy o pomnożenie uczniów do misji

(2) I powiedział im: **Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, aby wysłał robotników na żniwo swoje.**

[10,3] ELEMENT F1 – Słowa rozesłania

(3) Idźcie! Oto posyłam was jako jagnięta między wilki.

[10,4a] ELEMENT E1 – Misja bez własnych zabezpieczeń

(4a) Nie noście z sobą sakiewki ani torby, ani sandałów;

[10,4b] ELEMENT D1 – Pilność misji

(4b) i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie.

[10,5-9] ELEMENT C1 – Zalecenie skromności i otwartości na gościnność w czasie misji

(5) A gdy do jakiegoś domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój domowi temu, (6) a jeśli tam będzie syn pokoju, spocznie na nim pokój wasz, a jeśli nie, wróci do was. (7) W domu tym pozostajcie, jedząc i pijąc to, co u nich jest; godzien bowiem robotnik zapłaty swojej. **Nie przenoście się z domu do domu.** (8) A jeśli do jakiegoś miasta wejdziecie i przyjmą was, spożywajcie to, co wam podadzą. (9) I uzdrawiajcie w nim chorych, i mówcie do nich: Przybliżyło się do was Królestwo Boże.

[10,10-16] ELEMENT B1 – Zapowiedź sądu nad miastami, które nie odpowiedziały pokutą na służbę Jezusa; podkreślenie znaczenia przesłania niesionego przez uczniów.

(10) Jeśli zaś do któregoś miasta wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie na ulicę i mówcie: (11) Nawet proch z miasta waszego, który przyłgnął do nóg naszych, strząsamy na was, lecz wiedźcie, iż przybliżyło się Królestwo Boże. (12) Powiadam wam, iż w dniu owym lżej będzie Sodomie niż owemu miastu. (13) Biada tobie, Chorazynie, biada tobie, Betsaido; bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się te cuda, które u was się stały, **dawno by w wasze popioły siedząc, pokutowały.** (14) Toteż lżej będzie Tyrowi i Sydonowi na sądzie aniżeli wam. (15) A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba wywyższone będziesz? Nie! Aż do piekła zstąpisz. (16) A kto was słucha, mnie słucha, a kto wami gardzi, mną gardzi. A kto mną gardzi, gardzi tym, który mnie posłał.

[10,17-20] ELEMENT A1 – Więź z Bogiem i nadzieja życia właściwą podstawą radości ucznia – nie moc lub władza.

(17) Powróciło tedy owych siedemdziesięciu dwóch z radością, mówiąc: Panie, i demony są nam podległe w imieniu twoim. (18) **Rzekł więc do nich: Widziałem, jak szatan, niby błyskawica, spadł z nieba.** (19) Oto dałem wam moc, abyście deptali po wężach i skorpionach i po wszelkiej potędze nieprzyjacielskiej, a nic wam nie zaszkodzi. (20) **Wszakże nie z tego się radujcie, iż duchy są wam podległe, radujcie się raczej z tego, iż imiona wasze w niebie są zapisane.**

Berea

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny